

ಯೇಸುವಿನ ಸಭೆ: ಆರಾಧನೆ

(1)

ನಂಭವನೆಯ ದೇಹದ ಅಸ್ತಿಪರಿಷಾರವಾದರೆ ಆರಾಧನೆಯ ಹೃದಯವಾಗಿದೆ. “ನಿನು ನಿನ್ನ ದೇವರಾದ ಕರ್ತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಆರಾಧಿಸಿ ಆತನೊಬ್ಜನನ್ನೇ ಸೇವಿಸಬೇಕು” (ಮತ್ತುಯ 4:10ಇ).

ಆರಾಧನೆಯ ಎರಡು ಮುಖ್ಯಾರ್ಥಗಳು: ಏನು ಮಾಡಲ್ಪಡತ್ತೆ ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಮಾಡಲ್ಪಡತ್ತದೆ. “...ಸಿಜವಾದ ಆರಾಧಕರ ತಂದೆಯನ್ನು ಆತ್ಮದಿಂದಲೂ ನತ್ಯದಿಂದಲೂ ಆರಾಧಿಸುವ ಗಳಿಗೆಯ ಬರುತ್ತು, ಅದು ಕರ್ಗಲೀ ಬಂದಿದೆ; ಯಾರಂದರೆ ತನ್ನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವದಕ್ಕೆ ತಂದೆಯ ಅಂಥರರನ್ನು ಹಡುತ್ತಿರುವುದು. ದೇವರು ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದಾನೆ: ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವವರು ಆತ್ಮದಿಂದಲೂ ನತ್ಯದಿಂದಲೂ ಆರಾಧಿಸಬೇಕು” (ಯೋಹಾನ 4:23, 24) ಎಂದು ಯೇಸು ನಮಾಯಿಸಿ ಸ್ತೀರೆ ಹೇಳಿದನು. “ಅತ್ಯದಲ್ಲಿ” ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು ಅಂದರೆ ಒಬ್ಜನು ಹೃದಯಿಂದ ಆರಾಧಿಸುವುದು ಎಂದರೆ. ಸಿಜವಾದ ಆರಾಧಕರು ತಾವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಜಿಸುವರು. ತಮ್ಮ ವಿಜಾರಣಾಗಳನ್ನು ಹರಲೊಂಟದ ಕಡೆಗೆ ಇಡುವರು. “ನತ್ಯದಲ್ಲಿ” ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವುದು ಆತನು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಆದೇಶಿಸಿದಂತೆ ಆತನನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುವುದು. ಯಾರಂದರೆ ದೇವರ “ವಾಕ್ಯವು ನತ್ಯವಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಯೇಸು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (ಯೋಹಾನ 17:17).

ಕೇ ಹಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದಿನ ಹಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಯೇಸುವಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲ ಆರಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹಲಿಖ್ಯಾತಿ ಬರಹಗಳು ಏನನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತವೆ ಎಂಬದನ್ನು ಹಲ್ಲಿಸಿತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಆರಾಧನೆಯ “ಏನು” ಮತ್ತು “ಹೇಗೆ” ಎಂಬ ಎರಡನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ದೇವರ ಆರಾಧನೆಯ ಸಲಯಾದ ಕೃತ್ಯಾರ್ಥನ್ನು ಸಲಯಾದ ಮನೋಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರತಕ್ಕದ್ದು.

ಆರಾಧನೆಯ ವಿಶೇಷ ವಿನಿ

ವಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ನಾವು ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬಹುದು. ಸಭೆಯ ಮೊದಲು ನ್ಯಾಹಿನಲಪಣ್ಯಾಗ ಕೈಸ್ತರು ತ್ವರಿತ ದಿನ ಕೂಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದರು (ಅಷ್ಟಾಷ್ಟಾರ ಕೃತ್ಯ 2:46). ಹಿಂದ್ರಿಯ ಹೊನ ಒಡಂಬಿಕೆಯು ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೈಸ್ತರು ಒಂದಾಗಿ ಕೂಡಿ ಬರಲು ವಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ದಿನವಿದೆಯಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ.

ಹತೇ ಒಡಂಬಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆರಾಧನೆಯ ವಿಶೇಷ ದಿನವು ಸಭ್ಯರು ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ಅದು ವಾರದ ಏಳನೆಯ ದಿನವಾಗಿತ್ತು (ಬಿಂಬಿಜನಕಾಂಡ 20:10, 11). ಅದು ಶಸಿವಾರವಾಗಿತ್ತು. ಕೈಸ್ತರೆಡಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷ ದಿನವು ವಾರದ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ - ಭಾನುವಾರ. ಇದು ಯೇಸು ಕೈಸ್ತನು ನತ್ಯಪರೋಜಗಿಂದ ಎದ್ದು ಬಂದ ದಿನವಾಗಿತ್ತು.

(ಪ್ರತ್ಯಾಯ 28:1, 6). ಇದು ಅದಿ ಕೈಸ್ತರು ತೂಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ದಿನವಾಗಿತ್ತು (1 ಕೌಲಿಂಥ 16:2), ಆ ದಿನ ಅವರು ಕರ್ತನ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು (ಅಪ್ರೋತ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 20:7). ಭಾಸುವಾರವು “ಕರ್ತನ ದಿನ” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ (ತ್ರೈಕರ್ತನೆ 1:10).¹

ಆರಾಧನೆಯ ಬದು ವ್ಯಕ್ತ ಹಡಿನುವಿಕೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲುಕ್ಕಿಡ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರನ್ನು ಯಾವುದೇ ದಿನದಂದು ಮಾಡಬಹುದು: ಬೈಬಲ್ ಅಧ್ಯಯನೆ, ಶಾಧನೆ ಮತ್ತು ನಂಗೀತ. ವಾರದ ವೊದಲನೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಏರಡು ಮಾತ್ರ ನಂಬಂದಿಸಿಹೆ: ಕರ್ತನ ಭೋಜನ ಮತ್ತು ಕೊಡುವಿಕೆ.

ಆರಾಧನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಿಕೆಗಳು

ಕರ್ತನ ಭೋಜನ

ನಾವು ಯೋಜನಲು ಬಯಸುವ ಆರಾಧನೆ ವೊದಲನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಿಕೆಯ ಕರ್ತನ ಭೋಜನ. ಯೀಂನು ತನ್ನ ಶಿಷ್ಯರೊಂದಿಗಿನ ತನ್ನ ಕೆನೆಯ ಹನ್ತ² ಭೋಜನದಲ್ಲ ಕರ್ತನ ಭೋಜನವನ್ನು ನಾಫಿಸಿದನು.

... ಕರ್ತನಾದ ಯೀಂನು ತಾನು ಹಿಡಿದು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ರೊಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂಡು ದೇವರ ಸ್ನೇಹಿತ ಪಾಡಿ ಮುಲಿದ - ಇದು ನಿಮಗೊಳಿಸುವಾಗ ಗಿರುವ ನನ್ನ ದೇಹ: ನನ್ನನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳಬದ್ದೆಂದು ಹಿಂಗೆ ಪಾಡಿಲ ಅಂದನು. ಉಂಟಾದ ಮೇಲೆ ಅತನು ಅದೇ ಲಭಿಯಾಗಿ ಹಾತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹೊಂಡು - ಈ ಹಾತೆಯು ನನ್ನ ರಕ್ತದಿಂದ ನಾಫಿತವಾಗುವ ಹೊನ ಒಂಬಬಿಕೆಯನ್ನು ನೂಡಿತ್ತುದೆ: ನಿಂತು ಇದರಲ್ಲಿ ಹಾನ ಮಾಡುವಾಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳಬದ್ದ ಕೊಳ್ಳುವುದ್ದ ಹಾನ ಮಾಡಿಲ ಅಂದನು. ನಿಂತು ಈ ರೊಣಿಯನ್ನು ತಿಂದು ಈ ಹಾತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾನ ಮಾಡುವಷ್ಟು ನಾಲ ಕರ್ತನ ವರಣವನ್ನು ಅತನು ಬರುವರಿಸಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿ ಹಡಿಸುತ್ತಿಲ. ಹಿಂಗಿರುವದಲಿಂದ ಯಾವಾನಾದರೂ ಅಯೋಗ್ಯವಾಗಿ³ ಕರ್ತನ ರೊಣಿಯನ್ನು ತಿಂದರೆ ಇಲ್ಲದೇ ಅತನ ಹಾತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾನ ಮಾಡಿದೆ ಅವನು ಕರ್ತನ ದೇಹಕ್ಕೂ ರಕ್ತಕ್ಕೂ ದೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ತಿಂತುಂಬಿಸಿ ಕೊಂಡಂಬಾಗಿ ಅ ಹೊಣಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಿಂಬಾಗಿ ಅ ಹೊಣಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಿಂಬಾಗಿ ತಿಂತುಂಬಾಗಿ (1 ಕೌಲಿಂಥ 11:23-28).⁴

ಭೋಜನವನ್ನು ನಾಫಿಸುವಲ್ಲಿ ಯೀಂನುವು ಹುಷಿಯಲ್ಲಿದ ರೊಣಿಯನ್ನು⁵ ಮತ್ತು ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸವನ್ನು⁶ ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು. ಭೋಜನದ ವೊದಲನೆಯ ಆಜರಣೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದವರು ರೊಣಿ, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಎರಡರಲ್ಲಿಯಾ ಹಾಲುಗಾರರಾದರು.⁷

ಯೀಂನು “ಇದು ನನ್ನ ದೇಹ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ರೊಣಿಯ ರಕ್ತವಾಗಿಯಾ ಮಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿಯೂ ಅತನ ಮಾಂಸವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿದೆ ಎಂಬಘಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಅತನು ಅವರ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ತೂಡಿದ್ದನು. ಅತನ ದೇಹವು ಅವಳಿಂಡವಾಗಿತ್ತು ನಾನು ಒಂದು ಹೊಳೆಯೋವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು “ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಚೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ನನ್ನ ಅರ್ಥ ಏನಾಗಿರುವುದೋ ಅದು ಅತನ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು. ಜಿತ್ತವು ನನ್ನ ಚೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳ ಜಂಬವಾಗಿತ್ತು. ಹಾಗೆಯೇ ಹುಷಿಯಲ್ಲಿದ ರೊಣಿಯ ಶಿಂತನೆ

ದೇಹದ ಜಂಬ (ಜಿತ್ರ)ದಂತೆ ಇತ್ತು ಮತ್ತು ಧೂಕ್ಷಾರನವು ಅತನ ರಕ್ತವನ್ನ ತ್ವರಿಸಿದಿಂತ ಲಿನುತ್ತದೆ.

ಕರ್ತನ ಭೋಜನವು ಕೆಲವು ನಲ “ಕಮಬ್ಯಾಸಿಯನ್” (1 ಕೊಲಂಥ 10:16; KJV⁸) ಇಲ್ಲವೇ “ಕರ್ತನ ಹಂತಿ (ಪ್ರೇರಣು)” (1 ಕೊಲಂಥ 10:21) ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಹುಣಿಯಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಆರಾಥಕರು ಮುಲಯುವದಲಿಂದ ಇದು ಹೂರಂಭವಾಗುವದಲಿಂದ ಆರಾಥನೆಯ ಈ ವೃಕ್ಷಪಡಿನುಬಿಕೆಯು “ರೊಟ್ಟಿ ಮುಲಯುವುದು”⁹ ಎಂದೂ ತೆಜಿಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ತುಂಡು ಕೈನ್ತರು “... ರೊಟ್ಟಿ ಮುಲಯುವದರಲ್ಲಿಯಾ ... ಸಿರತರಾಗಿದ್ದರು” (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಗಳು 2:42).

ಹೊನ್ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಸಭೀಯು ತ್ವರಿತಾರದ ಹೊದಲನೆಯ ದಿನದಂದು ಕರ್ತನ ಭೋಜನದಲ್ಲ ಭಾಗವಹಿಸಿತು. ಸಭೀಯು ಶ್ರೀ ಹೊದಲನೆಯ ದಿನ ಕೂಡಿಬಾಹುತ್ತಿತ್ತು (1 ಕೊಲಂಥ 16:1, 2 ನೆಂಬಿಲ). ಅವರ ಆರಾಥನೆಯು ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಆಚರಣೆಯ ನುತ್ತ ಇತ್ತು, ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 20ರಲ್ಲ ಹಾಲ, ಲಾಕ ಹಾಗೂ ಇತರರು ತೋವದಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಲುಪಿದರೆಂದು ಓದುತ್ತೇವೆ. “ವಾರದ ಹೊದಲನೆಯ ದಿವಸದಲ್ಲ ನಾವು ರೊಟ್ಟಿ ಮುಲಯುವ ನಿಯಮಕ್ಕಾಗಿ ತೂಡಿ ಬಂದಾಗ ... ಹಾಲನು ಅವಲಗೆ ತುಂಗಂಗಿನುತ್ತಾ ... ಉಹಾನಾಘಾನ ನಡಿಸಿದನು” (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 20:7) ಎಂದು ಲಾಕನು ಅನಂತರ ಬರೆದನು. ತೋವದಲ್ಲಿಯ ಸಭೀಯು ವಾರದ ಹೊದಲನೆಯ ದಿನದಂದು ತೂಡಿ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಉದ್ದೇಶವು ರೊಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮುಲಯುವದಾಗಿತ್ತು. ಸಭೀಯ ಹೊದಲನ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿಯ ಕೈನ್ತರೆ ಬರಹಗಳು ಇದು ಅನೇಕ ವರ್ಣಗಳ ವರೆಗೆ ರೂಫಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲು ಎಂಬುದನ್ನು ನೂಜಿಸುತ್ತದೆ. ಕೈನ್ತರೆ ವಾರದ ತ್ವರಿತೇ ಹೊದಲನೆಯ ದಿನದಂದು ತೂಡಿ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಪ್ರಥಮ ಕಾರ್ಯವು ಕರ್ತನ ಭೋಜನ.

ಕರ್ತನ ಭೋಜನದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲ ದೇವರನ್ನು ಚೆಳ್ಳಿಸಲು ನಲಯಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ವಾರಿದೆ: ಕೈನ್ತರೆ ಹುಣಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಧೂಕ್ಷಾರನದಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಲುಗಾರರಾಗಬೇಕು ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ತ್ವರಿತ ವಾರದ ಹೊದಲನೆಯ ದಿನದಂದು ಮಾಡಬೇಕು! ನಲಯಾದ ಲೀತೆಯಲ್ಲ ಭಾಗವಹಿಸುವುದೂ ಮುಖ್ಯ, ಯೇಸುಬಿನ ಯಜ್ಞದ ಮೇಲೆಯೂ ಆ ಯಜ್ಞವು ಅವಲಗೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆಯೂ ಆರಾಥಕರು ತಮ್ಮ ವಿಜಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರಿಕಲನಬೇಕು (ಪ್ರಂಜಿಲಿ 1 ಕೊಲಂಥ 11:26-29).

ದೇವರ ವಾಕ್ಯ

ಕರ್ತನ ಭೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ತೋವದ ಸಭೀಯವರು ತೂಡಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಹಾಲನು ದೇವರ ಜಿತ್ತುದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದನು (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 20:7).¹⁰ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತುಂಗಂಗಿನುವುದು ಇಲ್ಲವೇ ಬೋಧಿಸಿನುವುದು ದೇವರ ಹತ್ತಿರ ಬರವಾಡುವ ಮುಖ್ಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಆದಿ ಸಭೀಯು ವಾಕ್ಯವು ಓದಲ್ಪಡುವದನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಜ್ಞಾನಲ್ಪಡುವದನ್ನು ಕೇಳಲು ಆಗಾಗಿ ತೂಡಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು (ಅಪ್ರೋನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯ 2:42; ಕೊಲೆನಾಸ್ 4:16).

ಬಹಿರಂಗ ಆರಾಥನೆಯಲ್ಲ ತುಂಗಂಗಿನುವದರ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಬಿತ್ತಿಗಳನ್ನು ಬೈಬಾಲ್ ಹಾತುತ್ತದೆ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯವು ತುಂಗಂಗಿನಲ್ಲಿದಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯರ ಅಭಿಖಾಯಗಳನ್ನಾಗೇ ತಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನಗಳನ್ನಾಗೇ ಅಲ್ಲ (2 ತಿಮೇಥ 4:1-4).¹¹ ಬಹಿರಂಗ ತಾಂತ್ರಿಕಲ್ಲ ಕೇವಲ

ಪುರುಷರು ಪ್ರಸಂಗಿಸಬೇಕು ಇಲ್ಲವೇ ಬೋಧಿಸಬೇಕು (1 ಕೊಲಂಧ 14:34).¹²

ಪ್ರಸಂಗ ಇಲ್ಲವೇ ಬೋಧನೆಯ ಹಲವು ಬರಹ “ಯಾವುದು” ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇವಲ ಗಮನಿಸುವದಕ್ಕೆ ನಾಲಕು. ದೇವರನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಪ್ರಸಂಗಿಸು ಪ್ರಸಂಗಿಸುತ್ತಾನೆಂಬ ಸಂಗತಿಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಜು ಅಪಾನುವವನೂ ಆರಾಧಿಸುವನೆಂಬ ಭರವಸೆಕೊಡುವದಿಲ್ಲ. ಆರಾಧನೆಯ ಕೇಳುಗರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದು. ಪ್ರಸಂಗಿಸುವಕೆಯಾಗ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಗಬಹಿಸುವವರು ಜಾಗರಣಕೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ-ಜೀವಿತಕ್ಕ ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರಾಧೆಗೆ

ಆರಾಧನೆಯ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಗವು ಶ್ರಾಧೆಗೆ. “ಎಡಜಡದೆ ಶ್ರಾಧಿಸಿಲ್” (1 ಥೆನಲ್ಲೋನಿಕ್ 5:17) ಎಂದು ಹೊಲನು ಥೆನಲ್ಲೋನಿಕದ ಕೈಸ್ತಿಲಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ನಾವು ಬೈಬಲನ್ನು ಓದುವಾಗ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಕೂಡ ಮಾತಾಡುತ್ತಾನೆ. ನಾವು ಶ್ರಾಧಿಸುವಾಗ ದೇವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತೇವೆ. ಹೊನ್ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೈಸ್ತಿಯ ಒಬ್ಬಾಗಿ ಕೂಡಿ ಬಂದಾಗ ಅವರು ಶ್ರಾಧಿಸಿದರು (ಅಪೋಸ್ಟಲರ ಕೃತ್ಯ 2:42; 4:23, 24; 6:6; 12:12).

ಹಾಧನೆಯ ಬಹಿರಂಗ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆರಾಧನೆಯ ಅತ್ಯಂತ ಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಜು ಕೈಸ್ತಿನು ನಡೆತವಾಗಿ ತನ್ನ ಶ್ರಾಧನಾ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು (ಮತ್ತಾಯ 6:5-15; 14:23; ಲಾಕ 5:16; ಅಪೋಸ್ಟಲರ ಕೃತ್ಯ 10:9; 16:25).

ಬಹಿರಂಗ ಆರಾಧನೆಯ ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಭೆಯ ಪುರುಷಲಿಂದ ನಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅನೇಕ ಶ್ರಾಧನೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. “ಹೀಗಿರುವಾಗ ಪುರುಷರು ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಂಡರೂ ವಾಗ್ಯದರೂ ಇಲ್ಲದವರಾಗಿ ಭಕ್ತಿಪೂರವಕವಾಗಿಯೇ ಕ್ಯಾಗಳನ್ನುತ್ತಿ ಶ್ರಾಧಿನಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ” (1 ಪಿಮೇಥ 2:8) ಎಂದು ಹೊಲನು ಬರೆದನು. “ಪುರುಷರು” ಎಂದು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಹದದ ವಿಶೇಷವಾದ ಗ್ರಿಇ ಹದದ ಅಥ “ಮಹಿಳೆಯಲ್ಗೆ” ಎಂಬ ಹದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿರುವ “ಪುರುಷ” ಎಂಬುದು. ಕೇವಲ ಪುರುಷರು ಮಾತ್ರವೇ ಬಹಿರಂಗ ಆರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಧನೆಗಳನ್ನು ನಡಿಸ ಬೇಕು.

ನಿಜವಾಗಿ ಆರಾಧನೆಯ ನಡೆಯಡೆ ಇದ್ದರೂ ಬಹಿರಂಗ ಶ್ರಾಧನೆಯ “ಯಾವುದು” ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಶ್ರಾಧನೆಯ ನಾಯಕನು ದೇವರ ಪ್ರಸಂಗಿತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅರುಹು ಅಳ್ಳಬಂಧಿಸಿರಬೇಕು. ಮನುಷ್ಯನ ಕಡೆಗಲ್ಲ ಆದರೆ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನ ಅಲೋಚನೆಗಳನ್ನಿಡಬೇಕು. ಶ್ರಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ನಡಿಸಲ್ಪಡುವವರು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರಾಧನೆಯನ್ನು ಹತ್ತಿದ್ದುಸಿಹಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಜನ್ಮತಂಗಗಳನ್ನು ಕೃತಜ್ಞತಂಗಗಳನ್ನು ತಂಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ಅವರು “ಆಮೇನ್” ಎಂದು (ಗಣಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ತಮ್ಮ ಅಲೋಚನೆಗಳಲ್ಲ) ಹೇಳಬೇಕು (1 ಕೊಲಂಧ 14:16; ನೋಡಿಲ ಮತ್ತಾಯ 6:13; ದೋಮಾತುರ 16:27; ಎಥೆನ 3:21).¹³

ಕೊಡುವಿಕೆ

ದೇವಲಗೆ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಒಂದು ವಿಧಾನವು ಪ್ರತೀ ವಾರದ

ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದಂದು ಕಾಣಿಕೆ¹⁴ ಕೊಡುವುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೊಲಿಂಥದಲ್ಲಿಯ ನಭಿಗೆ ಹೋಲನು ಹೇಳಿದನು,

ಹಲಶ್ವರ್ಥಿಗೋಣಸ್ತರ ಹಂ ಶೇಖಲನುಪುದನ್ನು ತುಲತು ನಾನು ಹೇಳಿವ ದೇನಂದರೆ, ಗಳಾತ್ಯದ ನಭಿಗಳಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳಿಕೊಷ್ಟು ತಮದಂತೆ ನೀವು ಮಾಡಿಲಿ. ನಾನು ಬಂದಾಗ ಹಂ ಪಂಚಲು ಮಾಡ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಾವಾಗಿದಂತೆ ಸಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಪ್ರತಿರೋಧಿಸು ತನಗಾದ ಅಜವ್ಯಾದಿಗೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಪ್ರತಿವಾರದ¹⁵ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನದಲ್ಲ ತೈತೀಕಿಸಿ, ಕೂಡಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರಿ¹⁶ (1 ಕೊಲಿಂಥ 16:1, 2).

ಆರಾಧಕರು ತಮಗಿಡ್ದ ಎಲ್ಲಾದರಲ್ಲ ಪ್ರತಿಶತ 10 ರಷ್ಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಹಳೇ ಒಡಂಬಿಕೆ ನೇಂಬಿಸಿತ್ತು. ಇದು “ದಶಮಾಂಶ” ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ (ಯಾಜಕರಣ 27:30; ಧರ್ಮಾರ್ಥದೇಶಕಾಂಡ 14:22; ಮಲಾ ಕೀಯ 3:8-10). ಹೊನ್ ಒಡಂಬಿಕೆಯ ಕೈಸ್ತರು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿದಿಷ್ಟವಾದ ಮೊತ್ತದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವದಿಲ್ಲ, ಸ್ನೇಹಿತ್ಯಾಗಿಯಾಗಿ, ಉದಾರವಾಗಿ, ನಂತೋಳಣದಿಂದ (2 ಕೊಲಿಂಥ 9:6, 7) ತಮ್ಮ ಆದಾಯಕ್ಕನುಗ್ರಾಮವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇರೆದಿನ ಸುತ್ತುದೆ (1 ಕೊಲಿಂಥ 16:2; NIV). ದಶಮಾಂಶವನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚನ್ನು ಕೊಡುವ ಕೈಸ್ತರನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅವರು ಇದನ್ನು ಕೃತ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೋರತು ಬಿಲಾತ್ಯಾರಹಿಂದ ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬನು “ಅಜವ್ಯಾದಿ ಹೊಂದಿದಂತೆ” ಕೊಡಬಹುದು ಹಾಗೂ ಆರಾಧಿಸದೇ ಇರಬಹುದು. ಆರಾಧಕನು ತನ್ನ ಕಾಣಿಕೆ ಕೊಡುವಾಗ ದೇವರ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳಿಗಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಕೃತ್ಯಾತ್ಮಕ ನಿಳಿಸುತ್ತ ತನ್ನ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ದೇವಲಿಗೆ ಹೂಡಿಸಬೇಕು.

ನರಗಿತ

ಆರಾಧನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವಿಕೆಯ ಬದನೆಯ ಬಿಧಾನವು ಹಾಡುವಿಕೆಯಾಗಿದೆ. “ತೀವ್ರನೆ ವಾಕ್ಯವು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ನಮ್ಮಿದ್ದಿಯಾಗಿ ವಾಸಿಸಲು; ನಕಲ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕೂಡಿದವರಾಗಿ ಒಬ್ಬಿಗೋಬ್ಬರು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ; ಕರ್ತನ ಕೃತೆಯನ್ನು ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದ ನಂಗಿತಗಳಿಂದ ಅತ್ಯಂತ ನಂಬಂಧವಾದ ಹಾಡುಗಳಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲ ದೇವಲಿಗೆ ಗಾನ ಮಾಡಿಲಿ” (ಕೊಲೆನಾಸ್ 3:16) ಎಂದು ಹೋಲನು ಕೊಲೆನಾಸ್ಯೆಯ ನಭಿಗೆ ಅಜ್ಞಾಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಡುವಿಕೆಯ ನಮ್ಮ ಜಡೆಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ಹಾರದಲ್ಲ ಮುಂದುವರಿಸೋಣ. ಈ ವಜನವು ಆರಾಧನೆಯ “ಯಾವುದು” ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ: “ಒಬ್ಬಿಗೋಬ್ಬರು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ, ... ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದಲೂ ನಂಗಿತಗಳಿಂದಲೂ ಹಾಡುಗಳಿಂದಲೂ ದೇವಲಿಗೆ ಗಾನ ಮಾಡಿಲಿ.” ಅದು ಆರಾಧನೆಯ “ಹೇಳಿ” ಎಂಬುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ: “ಕರ್ತನ ಕೃತೆಯನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲ ನೆನಸಿಕೊಳ್ಳುವವರಾಗಿಲಿ.”

ಆರಾಧನೆಯ ಮುಖ್ಯತ್ವ

ಬಹಿರಂಗ ಆರಾಧನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಟ್ಟೆ ಹೇಳಿದೆಯಾದಿಗೆ ಆರಾಧನೆಯ ಬಗೆಗಿನ ಹೊನ್ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಹೋಳಿಸಿದೆನ್ನ ನಾವು ಜಜಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ನಾವು “ಆರಾಧನೆಗಾಗಿ ಕೂಡಿಬಂಪುದು ಇಲ್ಲವೇ ಕೂಡಿಬರದೇ ಇರುವುದು ಯಾವುದೇ ಅನ್ವಯ ಮಾಡುತ್ತದೋ?” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸುವ ಅಗತ್ಯತೆಯಿದೆ. ತ್ರಂತುತಾರವಾಗಿ ಆರಾಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವತಿನುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದಲ್ಲ ಎಂದು ಅನೇಕರು ಯೋಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬ್ಯಾಬಲು ವಿನನ್ನ ಹೋಳಿಸುತ್ತದೆ? ಈ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಮಾತಾ ದಿದ್ಭಾನಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಕೆಲವರು ಆಜ್ಞೆಯಾಗಿತ್ತಾರೆ.

ಇಜ್ಞಾಯಿಲಗೆ ಬರೆದ ಹೆತ್ತಿಕೆಯು ಒಮ್ಮೆನಂಜಗನ್ತರಾಗಿದ್ದ ಕೈತ್ತಲಿಗೆ ಬರೆಯಲ್ಲಿಂದ (ಇಜ್ಞಾಯ 10:32-34). ಕೆಲವೊಂದು ಸಾರಣಿದಿಂದ ಅವರು ಅನತ್ಯಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿನುವವರೂ ಅಗಿದ್ದರು (ಇಜ್ಞಾಯ 2:3). ಇದು ಅವರು ನಭೀಯ ಬಹಿರಂಗ ಕೂಟಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವತಿನುವದನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿತ್ತು (10:25). “ತ್ರಿಂತಿನುತ್ತಿರ ಬೇಕೆಂತಲೂ ನಂತರ್ಯಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂತಲೂ ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬಿಡು ತೇಲೆಹಿಸಿನೋಣ” ಎಂದು ಅವಲಗೆ ಹೇಳಲ್ಪಡುತ್ತು (10:24). ಅವರು ಒಬ್ಬಾಗಿ ಕೂಡಿ ಬಂದಾಗ ಒಬ್ಬರ ನೆನ್ನಿಬಿಡು ಹೈಲ್ತಾನ್ಯಾಸಿನುವದಲಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವದು ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಾಗಿದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ವರ್ಜನಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತೇವೆ: “ನಭೀಯಾಗಿ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳಬದನ್ನು ಕೆಲವರು ರೂಪಿಯಾಗಿ ಜಟಿಲ್ಯಾದ ಶ್ರೀಕಾರ ನಾವು ಜಟಿಲ್ಯಾದೆ ಒಬ್ಬರನೆನ್ನಿಬಿಡು ಹೈಲ್ತಾನ್ಯಾಸಿನೋಣ. ಆ ದಿನವು ನಬ್ರಹಿಸಿನುತ್ತಾಬಂಪುದ್ದೇ ಎಂದು ನೀವು ನೋಡುವುದಲಿಂದ ಇದನ್ನು ಮತ್ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್” (10:25).¹⁷ ಇಂದಿನ ಜನಲಗೆ “ದಿನವು ನಬ್ರಹಿಸಿನುತ್ತಾ ಇದೆ” ಎಂಬುದು ಯೀಂನುಬಿನ ಏರಡನೆಯ ಬರೋಣಾಳಷ್ಟು.¹⁸ ತ್ವಿನ್ತನು ಯಾವುದೇ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಬರಬಹುದು. ಆದುದಲಿಂದ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರ ಬೇಕಾಗಿದೆ (ಮತ್ತಾಯ 25:13).

ನಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಭಾಗವತಿನುವದರಲ್ಲಿ ತ್ರಂತುವಿಲ್ಲದವರು ತಮ್ಮ ಕೈನ್ತ ಜೀವಿತದ ಇತರ ಕೈತ್ತೇತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತ್ರಂತುವಿಲ್ಲದವರಾಗಿರುವರು. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಇಜ್ಞಾಯ 10:26-31 ಎಜ್ಞಾಲಿಕೆ ಕೊಡುತ್ತದೆ:

ಯಾಕೆಂದರೆ ನಕ್ತದ ಹಲಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಾವು ಹೊಂದಿದ ಮೇಲೆ ಬೇಕೆಂದ ಹಾಷ ಮಾಡಿದರೆ ಹಾಪಹಿಲಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನಾವ ಯಜ್ಞಪೂರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅತ್ಯಂತ ಭಯದಿಂದ ಎದುರು ನೋಡತಕ್ಕ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಥ ದೇವರ ಬಿರೋಧಿಗಳನ್ನು ದಹಿಸುವ ತೀರ್ಥಕಾದ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿದವಸಗಿ ಇಬ್ಬರ ಇಲ್ಲವೇ ಮೂರವರು ನಾಳ್ಕಿರಿಗಳ ಮಾತಿನ ಹೇಳೆ ಕನಿಕರವಿಲ್ಲದೆ ಮರಣ ದಂಡನೆ ಆಗುತ್ತದ್ದೇ. ಯಾವನು ದೇವ ತಮಾರನನ್ನು ತಿಳಿದು ಒಡಂಬಡಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದಂಥ ತನ್ನನ್ನು ಹಬಿತೆ ಮಾಡಿದಂಥ ರಕ್ತಪನ್ನು ಅಲ್ಲಿಧ್ವನಿದೆಬೇಕಿಸಿ ದೇವರ ಕೃಷಣ ವರವಾ ಗಿರುವ ಅತ್ಯಂತ ತಿರನ್ನಾವರ ಮಾಡಿದ್ದಾನೋ. ಅವನು ಅನ್ನಾ ಎಷ್ಟೇ ಕೂರ ವಾದ ದಂಡನೆಗೆ ಹಾತುನಾಗಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಯೋಜಿಸಿಲ. ಮುಂಬ್ಯಗೆ ಮುಂಬ್ಯ ತೀ ಲಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲನ, ನಾನೇ ತ್ರಂತುವಿಲಂಬನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದಾತನನ್ನು ಬಳ್ಳಿಪು; ಇದಲ್ಲದೆ ತರ್ಕನು ತನ್ನ ಜನರ ನಾಯಿವನ್ನು ಬಿಜಾಲನುವನೆಂತಲೂ ಹೇಳಿಯದೆ. ಜೀವಪುಷ್ಟ ದೇವರ ಕೈಯಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿ ಜೀಜಾಪುದು ಭಯಂಕರವಾದದ್ದು.

ತ್ರೈವಾರದ ಹೊದಲನೆಯ ದಿನದಂದು ಕರ್ತನ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ತೈಸ್ತರು ಹಾಲುಗಾರರಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾವು ಹಲಿಂದ್ದ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇವೆ. ಭಕ್ತಿಪೃಷ್ಠಿ ಗಾಗಿಯೂ ಅನೇನ್ಯಾನ್ಯತೆಗಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ನಭಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾರದಲ್ಲಿ ಇತರ ಸಮಯ ಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕ್ರಮವಾದ ಕೂಟಗಳಿರುತ್ತವೆ. ತೈಸ್ತನಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವಿತವನ್ನು ಕೊಟ್ಟವನು ತನಗೆ ನಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇವಲ್ಲವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವತಿನುವನು. ಅವು ತೈಸ್ತ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರಿಕ ಲಿನಲು ನಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಮುಕ್ತಾಯ

ಯಾವುದೇ ಧಾರ್ಮಿಕ ಗುಂಪನ್ನು ಹಲೇಕ್ಕಿಸುವಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿನಲು ತಕ್ಷೇಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಆರಾಥನೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕುಲತು ನಾಕಟ್ಟ ನೀವು ಕಾರ್ತಾಕ್ತಾಂಡಿದ್ದಿಲ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, “ತ್ರೈ ವಾರದ ಹೊದಲನೆಯ ದಿನದಂದು ಕರ್ತನ ಭೋಜನವು ಇರಬೇಕೋ?” “ಅವರ ತನಗಿ ಗಳು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ನಂಜಿಗಳು ಬೋಧಕರಾಗಿರುವರೋ?” “ತುರಣರು ಮಾತ್ರವೇ ಆರಾಥನೆಯನ್ನು ನಡಿಸುವರೋ?” ಎಂದು ನೀವು ಕೇಳಬಹುದು.

ನೀವು ಹಲೇಕ್ಕೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಹೃದಯದ ಪ್ರೇಯತ್ವಿಕ ಹಲೇಕ್ಕೆಯನ್ನು ಅಲಕ್ಕಿನಬೇಕಿಲ. “ತೈಸ್ತರೆಂದಿಗೆ ದೇವರನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವಲ್ಲ ನಾನು ನಂತೋಽಂಸಿನುತ್ತೇನೋ?”; “ನಭಾಕೂಟಕ್ಕೆ ನಾನು ಬರುವಾಗ, ನಾನು ಆರಾಧಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವನೋ?” “ನಾನು ಅಲ್ಲ ಇರುವಾಗ ಸಿಜವಾಗಿಯೂ ಆರಾಧಿಸುವನೋ?” ಎಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ.¹⁹ ಇವು ಮುಖ್ಯವಾದ ತಕ್ಷೇಗಳಾಗಿವೆ.

ಉಪಾಯಗಳು

¹ತೈಸ್ತೇಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ ಆದಿ ತೈಸ್ತ ಬರಹಗಾರರು ಯೋಹಾನನು “ಕರ್ತನ ದಿನ” ಎಂಬ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದಾರೆ ವಾರದ ಹೊದಲನೆಯ ದಿನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಅವರು ಧ್ಯಾತಪದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ²ಯಿಹಾಂಗ್ಯಾಲಿಗೆ “Passover” ಹಂತಕಳ್ಳಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಹಜ್ಬಿಂದ್ದು ಅದು ದೇವರು ಬಗುತ್ತರ ಮೇಲೆ ಭಾಧೆಯನ್ನು ತಂದಾಗ ಅವರ ಮನಿಗಳನ್ನು “ದಾಟ ಹೋದದ್ದನ್ನು” ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿತ್ತು (ಬಿಂಬಿಜನಕಾಂಡ 12 ನೋಡಿಲ). ³ಪ್ರೇಯತ್ವಿಕ ಯೋಣ್ಯಾತೆಯ ಮೇಲೆ ಒಟ್ಟಿ ಹೇಳರಲ್ಲ (ಭಾಗವತಿನುವರವರು ಯಾರು ಯೋಣ್ಯಾರಲ್ಲ). ಅದರೆ ಒಬ್ಬನು ಭಾಗವತಿನುವರವರಲ್ಲಿಯ ಲಂತಿಯ ಮೇಲಿತ್ತು “ಅಯೋಣ್ಯಾವಾಗಿ” ಭಾಗವತಿನುವರು ಅವರು ಭಾಗವತಿನುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಯೇಣಬಿನ ಯಜ್ಞವನ್ನು ಕುಲತು ಯೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ⁴ಮತ್ತಾಯ 26-29; ಮಾರ್ಕ 14:22-25; ಲಾಕ 22:19, 20 ನೋಡಿಲ. ⁵ಹಂತ ಭೋಜನದಲ್ಲಿ ಹಜ್ಬಯಲ್ಲದ ರೊಟ್ಟ ಮಾತ್ರವೇ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಟ್ಟತ್ತ (ಬಿಂಬಿಜನಕಾಂಡ 12:15 ನೋಡಿಲ). ⁶ಮತ್ತಾಯ 26:29; ಮಾರ್ಕ 14:25; ಲಾಕ 22:18 ನೋಡಿಲ. ಇಂದು “fruit of the vine” (ಡ್ರಾಕ್ಷರನು) ಎಂಬುದು ಬಿಬಿಧ ರಸಗಳಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವರು. ಅದರೆ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನೃಷಿಂಗಳಲ್ಲಿ ದ್ರಾಕ್ಷರನ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ⁷ಕೆಲವು ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಭಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಯಲ್ಪಟ್ಟ ಕೆಲವರು ಮಾತ್ರವೇ ರಸವನ್ನು ಸ್ವಿಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದವರು ಕೇಲವ ರೊಟ್ಟಯನ್ನು ಸ್ವಿಕರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಹೊನ ಒಡಂಬಡಿಕೆಯ ಬಿಧಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿರೇಖವಾದದ್ದಾಗಿದೆ. ⁸NASBಯಲ್ಲ “ಹಂತಿಕೊಳ್ಳುವರು”

ఎందిదే. “కేను ఒడంబడికయిల్ల “రోష్ట ములయుపుదు” ఎంబ మాతుగళ నామాన్సు లూపక్కు నంబంధినుప్పుడే. నామాన్సు లూప ఇల్లచే కెక్కన భీషణన ఎంబ అఫ్ఫ పన్సు నందభ్యపు తొచ్చుచినుప్పుడే. ¹⁰ హోలను సిట్కితవాగి ఏనస్తు కేళింబుదు నమగే తిథిదియపడిల్ల, ఆదరే దేపర వాక్యపు యాచాగలూ అపన తుగిగళ మేలు తేందు నాపు బల్లెపు. అదే ప్రయాణద నమయిదల్ల ఇకర కైన్చితగి అపను ఏను కేళి దను ఎంబుదర అదాకరణగాగి అపోస్తలర క్రత్త 20:31, 32 నోఇల.

“బైబిలు దేఱలంద బండద్వేబుడన్న తున్గంియి చోదలు నంబలక్కెట్టేందు నాచు కేళజెలకాగిల్ల. బైబిలున ద్వేప తేరజీయెల్ల నంబదే ఇరువ జనలంద కేలవు నభా పంగడగా తున్గం హిలగిటు తుంజకేంబియవుదు ద్వేపద సంగతి. ¹² తమేధి 2:8, 11, 12 నేఱడి. కేలవు హర్షితిగాళ్ల మహిళీయిలీ బేణిఫిసలు కోన ఒడంబడికేయి అప్పుడే కొడుక్కెదే (అప్పొన్నలర కృత్య 18:26) ఆదరే నభియు ఆరాధనేగాగి కూడిబయాగ మహిళీయి బోణిఫిస బారండ ఇల్లచే తున్గిన బారదు. ¹³“అమెనో” ఎంబుదర నరశవాద అధి “కాగెయీ ఆగాల.” అదు “శూభ్రసేయిన్న అంత్యమాడువ” నాథరిఖ పదవల్ల. ఉదాహరించయాగి తున్గంియూ కేళజీర్హేందిగే నిలపు ఒప్పికొండి ఇదన్ను నిలపు “అమెనో” ఎందు కేళుపదలంద నూజినబుకుదు. ¹⁴ఇదు నామాన్యవాగి కణద కొడుగొయాగిరువుదు. ఆదరే ఇదు ఇతర వస్తుగా కొడుగేయి అగిరిబుకుదు. ¹⁵చోదలు ఓదమాగ, ఇదు ప్రితయోబ్ధ క్షేత్రసుల త్సుకణచన్న త్రయ్యేతి సిదబేలంింపి తోలయ్యతుదే. హోలను బందాగ కాణికే కూడినుచదన్ను తప్పిను లేయిత్తినుచదక్కే ఇదు అవశ్యవాగిత్తు. ఇదు నభియు మాడబేలకాగిద్ద “కూడినులికేయాగిత్తు” (ప. 1). ఆదలంద హోలను బందాగ “కాణికే కూడినువ” అగక్కుతేయదిల్ల (ప. 2). ఆదుదలంద “తెగడట్ట ఉఱకాయ మాడువ” తుయ్యత్తు ఖుమావాద నిధియేళగి (కేలవు నల ఇదు “నభియ లజనో” ఎందు కరేయల్చుటి) సంగ్రిషువుదు బింగిం నభియ కాయివాగిరువుదు. ¹⁶“As he may prosper” ఎంబుదు అపను నంహాదినుచదక్కే నంబంధిసిదే. నాచు ఇందు లాహయో గినుపంచె “నమ్మదియుళ్లచరు” అగిరిదిధ్వరా జీలుల్ల అధాదల్ల నిలు “నమ్మద్ది” హెందిరబుకుదు. ¹⁷స్తోనీఇక్రంచపు నస్తుదు. ¹⁸ఖిజుయిలిగే బరెద హత్తికేయ మూల ఓదాగలిగి ఈ “దిన”పు యీరానలేబున నాశనక్కే నంబంధిస్తేందు కేలవరు కేళు తుర్రె. ¹⁹జిక్కుమత్త తాయిందిలిగే ఒందు బిశేష తప్పుకేయిన్న కూడినబేలకు: నిమ్మ మత్తు జిక్కుపలియాగ ఆరాధనే మాడువుదు కష్టకరవాగువుదు. ఆదరే ఇదు నంజగన్న ఖాగపిసుబికేయి కడలదంతే - మాడత. దేపరు అధి మాదికోళ్ల చన. నిలు నిమ్మ మత్తుక్కన్న “కంసిగి మేళ్లకేయాగిరువ బాల శిశ్చేయిన్న బాలోఽ దేశపన్ను మాడుతా ఆల” (ఎహెనె 6:4).